

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 10 listopada 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie utworzenia bezzwrotnych stypendiów dla studentów szkół wyższych.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 18 marca 1933 r. o państwowych stypendiach oraz innych formach pomocy dla młodzieży szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 207) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się stypendia bezzwrotne dla studentów szkół wyższych, obywateli polskich, którzy po ukończeniu studiów będą obowiązani do służby w urzędach i instytucjach państwowych w dziale rolnictwa i reform rolnych.

§ 2. Stypendia będą wypłacane z sum wnoszonych corocznie do budżetu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 3. Liczbę stypendiów na każdy rok budżetowy oraz wysokość stypendium dla jednego studenta określa Minister Rolnictwa i Reform Rolnych i zawiadamia o tym Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 4. Stypendia przyznaje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego po wysłuchaniu opinii właściwej rady wydziałowej szkoły.

§ 5. (1) Stypendia przyznawane będą na okres nie dłuższy niż trzy lata studentom pilnym i zdolnym, mającym zaliczone co najmniej dwa lata studiów.

(2) W wyjątkowych przypadkach mogą być przyznawane stypendia studentom pierwszego roku na okres nie dłuższy niż pięć lat, lub drugiego roku na okres nie dłuższy niż cztery lata.

(3) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może każdorazowo przedłużyć okres pobierania stypendium.

§ 6. Stypendysta obowiązany jest pilnie oddawać się nauce i czynić dobre postępy oraz sprawować się nienagannie.

§ 7. Stypendysta w okresie pobierania stypendium nie może bez zgody władz szkolnych ani korzystać z innych środków (bezpłatnych lub pieniężnych) pomocy państwowej lub społecznej dla uczącej się młodzieży, ani podejmować się jakiegokolwiek pracy o charakterze zarobkowym.

§ 8. W okresie korzystania ze stypendium, stypendysta obowiązany jest do odbycia praktyki wakacyjnej (płatnej) w zakresie rolnictwa i reform rolnych. Okres odbywania praktyki wakacyjnej w poszczególnych latach nie może być krótszy od dwóch miesięcy i dłuższy od trzech miesięcy.

§ 9. (1) Stypendysta obowiązany jest nie później niż w ciągu trzech miesięcy od daty ukończenia studiów zawiadomić Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych o gotowości objęcia służby.

(2) Po objęciu służby stypendysta obowiązany jest do pozostawania w niej przez okres czasu nie krótszy niż okres pobierania stypendium (licząc jeden rok służby za jeden rok szkolny).

§ 10. W wyjątkowych przypadkach Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może zwolnić stypendystę w całości lub częściowo od obowiązku odbywania praktyki oraz częściowo od odbycia służby po ukończeniu studiów.

§ 11. Student ubiegający się o stypendium składa podanie za pośrednictwem właściwej szkoły do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, załączając:

- a) dokumenty, z których wynika posiadanie obywatelstwa polskiego,
- b) zaświadczenie lekarza urzędowego lub opieki zdrowotnej szkoły o stanie zdrowia,
- c) zaświadczenie o postępach w nauce,
- d) zaświadczenie władz administracji ogólnej o stanie zamożności rodziców lub opiekunów,
- e) oświadczenie, że nie korzysta z innych środków pomocy państwowej i społecznej oraz nie trudni się pracą zarobkową względnie że przestanie korzystać z pomocy i trudnić się pracą zarobkową z chwilą uzyskania stypendium,
- f) w razie niepełnoletności kandydata — oświadczenie rodziców lub opiekunów o przyjęciu materialnej odpowiedzialności za kandydata z tytułu udzielonego stypendium.

§ 12. Na początku każdego roku akademickiego rektorzy szkół przesyłają Ministrowi

Rolnictwa i Reform Rolnych sprawozdania stypendystów z przebiegu studiów wraz z wnioskiem co do dalszego przyznania stypendium.

§ 13. W przypadkach niezastosowania się do przepisów §§ 6, 7 i 8 stypendysta traci prawo do pobierania stypendium.

§ 14. W razie niezastosowania się stypendysty do przepisów §§ 6, 7, 8 i 9 oraz nieobjęcia po ukończeniu studiów wskazanego stanowiska lub w razie utraty prawa do zajmowania urzędów państwowych przed ukończeniem służby, stypendysta obowiązany jest do zwrotu otrzymanych kwot wraz z odsetkami prawnymi, o ile nie zostały umorzone przez odbytą służbę. O ile Minister Rolnictwa i Reform Rolnych nie rozłoży spłaty na dłuższy okres, zwrot tych kwot powinien być do-

konany w ciągu sześciu miesięcy od daty:
a) utraty prawa do pobierania stypendium, b) upływu terminu przewidzianego w § 9 ust. 1, c) wezwania stypendysty do objęcia stanowiska, d) utraty prawa zajmowania urzędów państwowych.

§ 15. Obowiązek odbycia służby po ukończeniu studiów ustaje, gdy stypendysta zwróci otrzymane stypendium w całości lub części, która nie została umorzona odbytą już służbą. Do umorzenia stypendium zalicza się co najmniej półroczne okresy służby.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

612

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 20 listopada 1937 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 lutego 1936 r. o organizacji Policji Państwowej w powiatach miejskich.

Na podstawie art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 5, poz. 27) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 lutego 1936 r. o organizacji Policji Państwowej w powiatach

miejskich (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 158) po wyrazach: „Na czele Policji Państwowej w” dodaje się wyraz: „Gdyni” a po nim przecinek.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1938 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Stawoj Składkowski

613

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 25 listopada 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Komunikacji o zajmowaniu pomieszczeń na cele walki z chorobami zakaźnymi.

Na podstawie art. 11 ust. (1) lit. d) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) W związku ze zwalczaniem chorób zakaźnych, w razie koniecznej potrzeby, mogą być czasowo zajmowane pomieszczenia:
a) w nieruchomościach państwowych lub ich częściach będących w użytkowaniu organów władz i instytucji państwowych w działach służby oświaty, rolnictwa i komunikacji oraz

b) za wynagrodzeniem w nieruchomościach nie objętych lit. a), a należących do samorządu i jego instytucji, instytucji społecznych lub osób prawnych i fizycznych.

(2) Pomieszczenia te mogą być zajmowane na cele następujące:

1) prowadzenie szpitala dla chorych na cholera azjatycką, ospę, dur osutkowy, dur brzusznym i rzekomy, czerwonkę, płonicę i błonicę;